GÜNÜMÜZ İNSANINDAKİ NARSİZM'DEN KULLUĞA

"Narsizm" karakter bozukluğu olanlarda aranılan dokuz özellik şunlardır:

1-Kibirlilik,
2-Muhteşemlik,
3-Tek birinin eşsizliğine inanma,
4-Güç ve başarıya odaklı olma,
5-Aşırı derecede beğenilme ihtiyacı,
6-Yetki verme yeteneği,
7-Empati yoksunluğu,
8-Kıskançlığa eğilimlilik,
9-Başkalarını sömürebilme yeteneği

Kliniksel teşhislere göre hasta sayılabilmek için bunlardan beşinin bir birey üzerinde tespit edilmiş olması gereklidir.

Siyasetçilerden tutunda tasavvufçulara, büyükten küçüğe kadar her kesimde fazlasıyla bu özelliklerin birçoğunu bulmada sıkıntı çekmediğimiz ortadadır. İnsanların bu vahim duruma, itilip itilmemesi yönünden baktığımızda önümüzde cevaplanması gereken sonsuz bir cevap yumağını da beraberinde çözmemiz gerekecektir.

İnsanın kişilik oluşumu esnasında, yükseliş arzusu ve hırsı yüzünden katlanmak zorunda olduğu imtihan ve sorulara yenilmemek istememesi, sonuçta bu uğurda kurban olacaklarını bilmelerine rağmen, birçoğunun da çokta başarılı olamadığı maalesef hep görülmüştür. Sürekli yenilgiyle sonuçlanan hayatında, birde başarısızlık ve ümit yoksunluğuna düşünce, peşinden gelen psikolojik travmalar ister istemez onu perişan ve bitkin hale dönüştürecektir. Birçok insan hayatındaki pek çok şeyde neye elini atmışsa hep kaybetmek durumunda kalmıştır. Bu yenilgiler karşısında bir şekilde toparlanmayı başarsa da, aslında her yenilgi onun mutsuzluğunu da bir o kadar artırmıştır. Düşünün biri size dese ki "dünya nimetleri ile insan elbette ki doyuma ulaşır " asla inanmayın! En güzel dünya nimeti yok olmaktır. Çünkü dünya nimetinin en önemli özelliği fâniliktir. Yolu Allah Teâlâ'ya bir şekilde kavuşmuş olan biri için bile bir zaman sonra gelecektir ki O'na olan güvenini yaşadıkları yüzünden bir şeklide kaybedecektir. Bu ise onu yalnızlığa düşürür. Yalnızlığın verdiği acıyla da onu isyana sürükler. İsyan etmek istemesinin ardında yatan gerçek, Allah Teâlâ'ya çok güven duyması olmuştur. Hakikatte Allah Teâlâ'ya güven duymak mecburiyeti vardır. Fakat insanın Allah Teâlâ'yı tanımasında, iç dünyasında tam bir kesinlik bulamaz. Bu bulamayış onun iç kargaşasına düşmesine neden olacaktır. Kararan iç hayatında yaşadıkları yüzünden duygusuzlaşıp, inancını kaybetmek vb. ölümler yaşar. İçinden çıkılamaz bir kaosun son neticesinde ise soruları olur. Bu sorularına mantıklı cevap almak ister. Ancak ne var ki inancın çok yerinde mantık yok olmuştur.

Mesela der ki; "inananlar galip olacaktır." Görür ki inananlar hep mağlup olmaktadır. Dua eder, duam kabul olacaktır. Bekler ki duası hemen de kabul olmamış veya gecikmiştir.

İşte sorgulayan insan kimliği; bu arzuları ve hedefi olan insan içindir. Pespaye yaşayan insan için bir sorgulaması yoktur. Hedefleri ve idealleri olan insanlar için ise sonucu olmayan işler başını sarmışsa nasıl cevap bulacaktır.

Bu soruların cevapları elbette ki pek zordur.

Bir şey vardır ki; bir yanda Allah Teâlâ, diğer yanda kuldur.

Kul ne yapabilir ki;

kul bu ya; her şeyi noksan.

Bizce cevabını vereceğimizin sorunun cevabı ancak şu oldu.

"Allah Teâlâ Rabb'dir. İnsan'da kuldur.

Kul sevmediği şeyleri, üzüldüğü şeyleri kendine nispet edip, sabretmekten başka çaresi de yoktur."

İhramcızâde İsmail Hakkı